

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a patra)

8 octombrie 2014*

„Ajutoare de stat — Aluminium — Tarif preferențial la energie electrică acordat prin contract —
Decizie prin care ajutorul este declarat nelegal și incompatibil cu piața internă —
Rezilierea contractului — Suspendare judiciară, pe calea procedurii privind măsurile provizorii, a
efectelor rezilierii contractului — Ajutor nou”

În cauza T-542/11,

Alouminion AE, cu sediul în Maroussi (Grecia), reprezentată de G. Dellis, de N. Korogiannakis, de E. Chrysafis, de D. Diakopoulos și de N. Keramidas, avocați,

reclamantă,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de D. Triantafyllou și de É. Gippini Fournier, în calitate de agenți, asistați de V. Chatzopoulos, avocat,

pârâtă,

susținută de

Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), cu sediul în Atena (Grecia), reprezentată de E. Bourtzalas, de D. Waelbroeck, de A. Oikonomou, de E. Salaka și de C. Synodinos, avocați,

intervenientă,

având ca obiect o cerere de anulare a Deciziei 2012/339/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009) acordat de Grecia în favoarea Aluminium of Greece SA (JO 2012, L 166, p. 83),

TRIBUNALUL (Camera a patra),

compus din domnul M. Prek, președinte, doamna I. Labucka (raportor) și domnul V. Kreuzschitz, judecători,

grefier: doamna S. Spyropoulos, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 4 iunie 2014,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: greaca.

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 În anul 1960, Alouminion tis Ellados AE (denumită în continuare „AtE”), a cărei succesoare este reclamanta, Alouminion AE, în producția de aluminiu în Grecia începând din iulie 2007, a încheiat un contract (denumit în continuare „contractul”) cu intervenienta, societatea publică de energie electrică, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), în temeiul căruia i se aplica un tarif preferențial la energia electrică (denumit în continuare „tariful preferențial”).
- 2 Articolul 2 alineatul (3) din contract stipula, în diferitele sale versiuni, prelungirea pentru perioade succesive de cinci ani, cu excepția cazului în care contractul este reziliat de una dintre părți cu un preaviz de doi ani prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire adresată celeilalte părți.
- 3 În temeiul unui acord încheiat de AtE cu statul grec și oficializat printr-un decret legislativ din 1969, contractul, cu modificările ulterioare, trebuia să înceteze la 31 martie 2006, cu excepția cazului în care era prelungit potrivit dispozițiilor sale.
- 4 În Decizia SG (92) D/867 din 23 ianuarie 1992, Ajutor în litigiu acordat întreprinderii A[tE], ajutorul NN 83/91, Comisia Comunităților Europene a considerat că tariful preferențial nu constituia un ajutor de stat.
- 5 În februarie 2004, DEI a adus la cunoștința AtE rezilierea contractului (denumită în continuare „rezilierea”) și, de la sfârșitul lunii martie 2006, a încetat să îi aplice tariful preferențial.
- 6 AtE a contestat rezilierea la instanțele naționale competente.
- 7 Prin ordonanța nr. 80/2007 din 5 ianuarie 2007, Monomeles Protodikeio Athinon (Tribunalul de Mare Instanță în complet de judecător unic din Atena, Grecia), pronunțându-se în procedura privind măsurile provizorii, a suspendat, cu titlu provizoriu și *ex nunc*, efectele rezilierii până la soluționarea cauzei pe fond (denumită în continuare „prima ordonanță privind măsurile provizorii” sau „măsura în cauză”).
- 8 În prima ordonanță privind măsurile provizorii, Monomeles Protodikeio Athinon a considerat că rezilierea nu era validă în temeiul dispozițiilor contractuale și al cadrului juridic național aplicabil.
- 9 DEI a contestat prima ordonanță privind măsurile provizorii la Polymeles Protodikeio Athinon (Tribunalul de Mare Instanță din Atena), care, pronunțându-se în procedura privind măsurile provizorii, a admis cererea *ex nunc* prin ordonanța nr. 72/2008 din martie 2008 (denumită în continuare „a doua ordonanță privind măsurile provizorii”).
- 10 Astfel, pe de o parte, între reziliere și prima ordonanță privind măsurile provizorii, la fel și începând de la a doua ordonanță privind măsurile provizorii, DEI nu a aplicat tariful preferențial. Pe de altă parte, între prima ordonanță privind măsurile provizorii și a doua ordonanță privind măsurile provizorii (denumită în continuare „perioada în cauză”), AtE și, ulterior, reclamanta au beneficiat de tariful preferențial.
- 11 În iulie 2008, Comisia a fost sesizată cu plângeri în legătură cu măsurile prezumate de ajutoare de stat acordate reclamantei și constând mai ales în tariful preferențial.

- 12 Prin scrisoarea din 27 ianuarie 2010, Comisia a informat Republica Elenă cu privire la decizia sa de a iniția procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) TFUE referitoare în special la tariful preferențial, prin care a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în termen de o lună de la data publicării sale (denumită în continuare „decizia de inițiere”).
- 13 Decizia de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* la 16 aprilie 2010 (JO C 96, p. 7).
- 14 În decizia de inițiere, Comisia a exprimat rezerve în ceea ce privește problema dacă tariful preferențial facturat de DEI societății AtE, ulterior reclamantei în perioada în cauză, era la același nivel cu tariful aplicat altor mari consumatori industriali de energie electrică de înaltă tensiune, din moment ce tariful preferențial trebuia să înceteze în martie 2006, dar a fost prelungit prin prima ordonanță privind măsurile provizorii.
- 15 Comisia a primit observațiile Republicii Elene la 31 martie 2010.
- 16 Comisia a primit observațiile reclamantei la 12 mai 2010, la 3 martie și la 4 mai 2011, precum și pe cele ale DEI la 17 mai 2010. Comisia a transmis aceste observații Republicii Elene oferindu-i posibilitatea de a reacționa, ceea ce s-a întâmplat la 16 iulie și la 6 august 2010, precum și la 16 mai 2011.
- 17 Comisia a solicitat informații suplimentare autorităților elene la 1 decembrie 2010. Republica Elenă a răspuns acestei solicitări printr-o scrisoare din 11 februarie 2011.
- 18 Comisia a primit și alte observații din partea reclamantei la 31 mai și la 4 iulie 2011.
- 19 La 13 iulie 2011, Comisia a adoptat Decizia 2012/339/UE privind ajutorul de stat SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009) acordat de Grecia în favoarea AtE și Alouminion (JO 2012, L 166, p. 83, denumită în continuare „decizia atacată”).
- 20 Prin articolul 1 din decizia atacată, Comisia a decis că Republica Elenă a acordat în mod nelegal AtE și reclamantei, care i-a succedat, un ajutor de stat în valoare de 17,4 milioane de euro prin aplicarea tarifului preferențial în perioada în cauză, respectiv ianuarie 2007-martie 2008, cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) TFUE.
- 21 Comisia a mai decis că respectivul ajutor este incompatibil cu piața internă și ca Republica Elenă să procedeze la recuperarea lui de la reclamantă [a se vedea articolul 1 și articolul 2 alineatul (1) din decizia atacată].

Procedura și concluziile părților

- 22 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 6 octombrie 2011, reclamanta a introdus prezenta acțiune.
- 23 În cererea introductivă, reclamanta a solicitat Tribunalului cu titlu de măsură de cercetare, în temeiul articolului 65 litera (d) din Regulamentul său de procedură, efectuarea unei expertize.
- 24 Prin cererea depusă la grefa Tribunalului la 30 ianuarie 2012, DEI a formulat o cerere de intervenție în litigiu în susținerea concluziilor Comisiei.
- 25 Această cerere de intervenție a DEI a fost admisă prin Ordonanța din 27 martie 2012 a președintelui Camerei a treia a Tribunalului.

- 26 Intervenienta a depus memoriul în intervenție la 11 iunie 2012.
- 27 Comisia și reclamanta au depus observațiile lor cu privire la memoriul sus-menționat la data de 19 și, respectiv, la data de 23 noiembrie 2012.
- 28 Întrucât compunerea camerelor Tribunalului a fost modificată, judecătorul raportor a fost repartizat la Camera a patra, căreia, în consecință, i-a fost atribuită prezenta cauză.
- 29 În aplicarea articolului 64 alineatul (2) litera (a) din Regulamentul de procedură, Tribunalul a invitat Comisia să prezinte anumite documente. Comisia a dat curs acestei cereri în termenele stabilite.
- 30 Reclamanta solicită Tribunalului:
- anularea deciziei atacate;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 31 Comisia, susținută de intervenientă, solicită Tribunalului:
- respingerea în totalitate a acțiunii;
 - obligarea reclamantei la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

- 32 În susținerea acțiunii, reclamanta invocă zece motive prin care se contestă, în primul rând și cu titlu principal, calificarea măsurii în cauză drept ajutor nou (primul, al doilea, al treilea și al patrulea motiv), în al doilea rând și cu titlu subsidiar, calificarea tarifului preferențial drept ajutor de stat (al cincilea, al șaselea, al șaptelea și al optulea motiv) și, în al treilea rând și cu titlu mai subsidiar, obligația de recuperare a ajutorului nou rezultând din măsura în cauză (al nouălea și al zecelea motiv).
- 33 Trebuie analizat mai întâi primul motiv al acțiunii, întemeiat pe erori în ceea ce privește existența unui ajutor nou.
- 34 Referitor la calificarea măsurii în cauză drept ajutor nou, Comisia a apreciat, în decizia atacată, următoarele:
- „(8) A[tE] a fost înființată în 1960, beneficiind de anumite privilegii acordate de statul elen, printre care furnizarea de energie electrică la un preț redus. În temeiul statutului întreprinderii, în care au fost stabilite aceste privilegii, furnizarea de energie electrică la preț redus trebuia să înceteze în martie 2006, cu condiția ca [DEI] să notifice în mod corespunzător A[tE] în acest sens cu doi ani înainte. La 26 februarie 2004 (respectiv, cu mai mult de doi ani înainte de expirarea privilegiului), [DEI] a transmis în mod corespunzător către A[tE] o astfel de notificare, după care [DEI] a încetat să mai aplice [tariful] preferențial la sfârșitul lunii martie 2006.
- (9) În consecință, din martie 2006 până în ianuarie 2007, A[tE] a achitat tariful [standard].
- (10) Totuși, A[tE] a contestat în instanță încetarea aplicării tarifului preferențial și, în ianuarie 2007, un tribunal de primă instanță a ordonat ca măsură provizorie reluarea aplicării prețului preferențial în așteptarea unei hotărâri pe fond. Această hotărâre provizorie a fost, la rândul său, contestată în recurs de către [DEI] și infirmată în martie 2008 (o hotărâre pe fond este încă în așteptare).

(11) Consecința practică a hotărârilor judecătorești a fost că prețul preferențial s-a aplicat din nou în favoarea A[tE, ulterior a reclamantei] din ianuarie 2007 până în martie 2008. În [...] perioad[a în cauză], conform datelor furnizate de autoritățile elene, A[tE, ulterior reclamanta, au] plătit cu 17,4 milioane EUR mai puțin decât ar fi plătit în cazul tarifului [standard].

[...]

(f) Măsura [în cauză] constituie ajutor ilegal.

(34) [Reclamanta] susține că prima [ordonanță privind măsurile provizorii] nu a implicat o modificare a [tarifului] preferențial [convenit prin contract]. Prin urmare, potrivit [reclamantei], [prima ordonanță privind măsurile provizorii] nu a acordat un ajutor nou întreprinderii A[tE], iar [...] prețul preferențial [...] a continuat să fie aplicat ca ajutor existent.

(35) Comisia nu poate accepta argumentul [reclamantei]. Condițiile inițiale ale prețului preferențial, care constituia ajutor existent, prevedeau că ajutorul urma să se încheie în martie 2006, cu condiția ca [DEI] să transmită o notificare prealabilă corespunzătoare. După ce s-a transmis notificarea, ajutorul existent a încetat, astfel cum se impunea în conformitate cu condițiile acordării inițiale a prețului preferențial. Orice acordare a unui preț redus la energie electrică care respectă definiția ajutorului de stat (precum în cazul de față) reprezintă, prin urmare, ajutor nou, indiferent dacă se acordă în condiții similare măsurii anterioare privind ajutorul existent. Jurisprudența [Curții] precizează cu claritate că prelungirea unui ajutor existent constituie ajutor nou și trebuie notificată [Hotărârea din 12 iulie 1973, Comisia/Germania, 70/72, Rec., EU:C:1973:87, punctul 14, și Hotărârea din 11 septembrie 2003, Belgia/Comisia, C-197/99 P, Rec., EU:C:2003:444, punctul 109]. *A fortiori*, același principiu se aplică și în cazul în care un ajutor existent care a încetat este reluat câteva luni mai târziu.

(36) Întrucât acest ajutor nou nu a fost notificat Comisiei în conformitate cu articolul 108 din TFUE, el este ilegal.”

35 În opinia reclamantei, decizia atacată este viciată de o eroare vădită de apreciere întrucât, în primul rând, Comisia a considerat că contractul a expirat în martie 2006 din moment ce contractul prevedea totodată prelungirea pentru perioade de cinci ani, mai puțin în caz de reziliere la termen și cu respectarea anumitor formalități, astfel încât contractul nu ar fi expirat în mod automat în martie 2006.

36 Or, rezilierea ar fi fost contrară legislației naționale care instituie o obligație de furnizare a electricității și ar fi constituit un abuz de poziție dominantă.

37 În al doilea rând, decizia atacată ar fi viciată de o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a considerat că prima ordonanță privind măsurile provizorii a prelungit tariful preferențial din moment ce respectiva ordonanță nu a statuat în niciun fel pe fondul litigiului și a avut doar o autoritate de lucru judecat provizorie, având numai efectul de suspendare *ex nunc* a efectelor rezilierii.

38 În al treilea rând, decizia atacată ar fi viciată de o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a considerat că prima ordonanță privind măsurile provizorii a fost „anulată” prin cea de a doua ordonanță privind măsurile provizorii din moment ce, potrivit dreptului procesual național, a doua ordonanță privind măsurile provizorii a „revocat” prima ordonanță, adică fără efect retroactiv.

39 În al patrulea rând, decizia atacată ar fi viciată de o eroare vădită de apreciere întrucât Comisia a considerat că măsura în cauză a fost adoptată în temeiul unui regim juridic „similar” cu cel al ajutorului existent, în timp ce măsura în cauză a menținut în mod identic tariful preferențial, astfel încât măsura în cauză nu putea constitui un ajutor nou.

- 40 La rândul său, Comisia susține că a stabilit în decizia atacată că prima ordonanță privind măsurile provizorii a constituit un ajutor nou care trebuia notificat, sub sancțiunea nelegalității.
- 41 Astfel, în primul rând, potrivit clauzelor, contractul ar fi expirat efectiv în martie 2006, contrar celor rezultate din prima ordonanță privind măsurile provizorii în care s-ar fi interpretat în mod greșit dreptul național aplicabil.
- 42 În al doilea rând, prima ordonanță privind măsurile provizorii ar fi constituit o măsură, desigur, provizorie și, în speță, limitată *de facto* în timp, dar constitutivă de drepturi, cu efecte *ex nunc*, astfel încât ea ar fi reprezentat o măsură nouă.
- 43 În al treilea rând, deși a admis că modul de calcul al tarifului preferențial nu s-a schimbat, Comisia invocă mai multe argumente pentru a demonstra caracterul nou al ajutorului, și anume, în primul rând, temeiul juridic și contractual al ajutorului a devenit judiciar, în al doilea rând, baza materială a ajutorului nu mai rezultă dintr-un acord, ci este impusă statului unilateral de întreprinderea beneficiară a ajutorului, în mod indirect (prin rigoșeu), prin intermediul unui litigiu civil, în al treilea rând, motivele interesului general care existau în anul 1960 nu mai există, iar în joc rămâne doar rentabilitatea întreprinderii beneficiare și, în al patrulea rând, durata ajutorului este incertă și oricum fără legătură cu logica economică care prevala la momentul stabilirii duratei inițiale de validitate a contractului.
- 44 Ar rezulta de aici, în lumina jurisprudenței, că, prin prelungirea tarifului preferențial, prima ordonanță privind măsurile provizorii a constituit o măsură de ajutor nou.
- 45 În memoriul său în intervenție, intervenienta invocă diferite elemente în susținerea argumentelor Comisiei.
- 46 Pe de o parte, ea afirmă, contrar celor susținute de reclamantă, că termenii contractului îi permiteau să îl rezilieze cu efect de la 31 martie 2006, astfel cum ar reieși din a doua ordonanță privind măsurile provizorii, întrucât aceasta din urmă a rămas definitivă pentru partea de contencios provizoriu.
- 47 Pe de altă parte, Comisia a considerat în mod întemeiat că măsura în cauză a prelungit un ajutor existent, astfel încât măsura respectivă a acordat un ajutor nou.
- 48 Cu titlu introductiv, pe de o parte, Tribunalul amintește că, potrivit articolului 108 alineatul (3) TFUE, orice proiect de ajutor nou trebuie notificat Comisiei înainte de a fi pus în aplicare și orice ajutor nou acordat fără autorizarea Comisiei este nelegal.
- 49 Pe de altă parte, potrivit articolului 1 literele (c) și (b) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului [108 TFUE] (JO L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41), constituie un ajutor nou „orice ajutor, respectiv orice schemă de ajutor și orice ajutor individual care nu este ajutor existent, inclusiv modificările ajutoarelor existente”, și reprezintă un ajutor existent „ajutorul autorizat, respectiv schemele de ajutor și ajutoarele individuale care au fost autorizate de Comisie sau Consiliu[ul Uniunii Europene]”.
- 50 Astfel, trebuie considerate ajutoare noi măsurile adoptate după intrarea în vigoare a tratatului care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoare, precizându-se că aceste modificări pot viza ajutoare existente (Hotărârea din 20 mai 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, Rep., EU:C:2010:291, punctul 46).
- 51 În speță, Comisia a admis în considerentul (35) al deciziei atacate că tariful preferențial convenit prin contractul încheiat în anul 1960, mai precis, cu mult înainte de aderarea Republicii Elene la Comunitățile Europene, a constituit un ajutor existent cel puțin până la momentul adoptării măsurii în cauză, respectiv înainte de pronunțarea primei ordonanțe privind măsurile provizorii.

- 52 În schimb, Comisia a reținut, în același considerent (35) al deciziei atacate, că măsura în cauză a prelungit ajutorul existent prin modificarea duratei contractului și, prin urmare, a duratei avantajului reprezentat de tariful preferențial.
- 53 Desigur, rezultă din jurisprudență că prelungirea unui ajutor existent dă naștere unui ajutor nou distinct de ajutorul prelungit și că modificarea duratei unui ajutor existent trebuie considerată un ajutor nou (a se vedea în acest sens Hotărârile din 4 decembrie 2013, Comisia/Consiliul, C-111/10, Rep., EU:C:2013:785, punctul 58, și Comisia/Consiliul, C-121/10, Rep., EU:C:2013:784, punctul 59 și jurisprudența citată, Hotărârea din 6 martie 2002, Diputación Foral de Álava și alții/Comisia, T-127/99, T-129/99 și T-148/99, Rec., EU:T:2002:59, punctul 175).
- 54 S-a mai statuat că, pentru aplicarea alineatelor (1) și (3) ale articolului 108 TFUE, crearea unui ajutor nou sau modificarea unui ajutor existent trebuie apreciată prin referire la dispozițiile care îl prevăd, la modalitățile și la limitele acestora (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 august 1994, Namur-Les assurances du crédit, C-44/93, Rec., EU:C:1994:311, punctul 28). Prin urmare, numai în ipoteza în care modificarea afectează schema inițială în însăși substanța sa, această schemă se transformă într-o schemă de ajutoare nouă (a se vedea în acest sens Hotărârea Todaro Nunziatina & C., punctul 50 de mai sus, EU:C:2010:291, punctele 46 și 47).
- 55 Or, în speță, este cert că prima ordonanță privind măsurile provizorii a suspendat efectele rezilierii contractului în temeiul căruia s-a acordat tariful preferențial, astfel încât, *de facto*, prima ordonanță privind măsurile provizorii a menținut, provizoriu, tariful preferențial în perioada în discuție. Se impune totuși constatarea faptului că această intervenție a judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii nu a avut nici ca obiect, nici ca efect modificarea substanței ajutorului existent. Astfel, aceasta nu a modificat nici dispozițiile contractuale sau legislative referitoare la tariful preferențial, nici modalitățile sau limitele tarifului respectiv, ci a reprezentat doar o apreciere a regularității rezilierii contractului.
- 56 Prin urmare, judecătorul delegat cu luarea măsurilor provizorii, în loc să acorde un ajutor nou, astfel cum a reținut Comisia, s-a limitat mai curând să soluționeze provizoriu litigiul cu care a fost sesizat, care viza problema dacă contractul care a stat la baza tarifului preferențial încetase să își producă efectele. Acesta a dedus în mod necesar că suspendarea rezilierii contractului ca urmare a primei ordonanțe privind măsurile provizorii nu devine un nou avantaj distinct de ajutorul existent.
- 57 În consecință, prima ordonanță privind măsurile provizorii nu poate fi considerată o instituire sau o modificare a unui ajutor în sensul articolului 108 alineatul (3) TFUE.
- 58 A admite contrariul ar constrânge, în fapt și în drept, instanța națională care se pronunță asupra măsurilor provizorii într-un litigiu vizând un contract precum în speță să notifice Comisiei și să supună controlului său preventiv nu doar ajutoarele noi sau modificările unor ajutoare propriu-zise acordate unei întreprinderi beneficiare a unui ajutor existent, ci toate măsurile care afectează interpretarea și executarea respectivului contract ce pot avea efecte asupra funcționării pieței interne, asupra jocului concurenței sau doar asupra duratei efective, pe o perioadă determinată, a unor ajutoare care rămân existente în principiu și atunci când Comisia nu a adoptat nicio decizie privind autorizarea sau incompatibilitatea.
- 59 Prin urmare, trebuie statuat că decizia atacată este viciată de nelegalitate întrucât Comisia a calificat măsura în cauză drept ajutor nou.
- 60 Argumentele Comisiei și ale intervenientei din înscrisurile lor de la Tribunal nu pot repune în discuție această concluzie.

- 61 Astfel, mai întâi, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea Diputación Foral de Álava și alții/Comisia, punctul 53 de mai sus (EU:T:2002:59), Tribunalul a statuat desigur că, deși avantajele în cauză constituiau doar prelungirea unei măsuri reprezentând un ajutor existent, totuși, din cauza modificării duratei ajutorului în cauză, acesta trebuia de asemenea considerat un ajutor nou.
- 62 De asemenea, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 1 iulie 2010, Italia/Comisia (T-53/08, Rep., EU:T:2010:267), care privea prelungirile unui tarif preferențial în favoarea unei întreprinderi, Tribunalul a statuat, desigur, că prelungirile constituiau un „nou” ajutor.
- 63 Totuși, Tribunalul a ajuns la aceste aprecieri doar pentru că respectivele prelungiri, departe de a fi automate, au necesitat intervenții legislative pentru modificarea avantajului stabilit inițial (Hotărârea Diputación Foral de Álava și alții/Comisia, punctul 53 de mai sus, EU:T:2002:59, punctele 11-20, și Hotărârea Italia/Comisia, punctul 62 de mai sus, EU:T:2010:267, punctul 70).
- 64 Or, trebuie să se constate că, în speță, tariful preferențial nu a fost modificat prin nicio intervenție legislativă și că prima ordonanță privind măsurile provizorii nu a modificat deloc cadrul legislativ național inițial.
- 65 În continuare, în cauza în care s-a pronunțat Hotărârea din 20 septembrie 2011, Regione autonoma della Sardegna/Comisia (T-394/08, T-408/08, T-453/08 și T-454/08, Rep., EU:T:2011:493), Tribunalul a statuat desigur că ajutoarele acordate pe o bază juridică substanțial diferită de schema aprobată prin decizia de aprobare trebuiau considerate ajutoare noi.
- 66 Totuși, în această din urmă cauză, pe de o parte, ajutorul inițial fusese aprobat de Comisie și, pe de altă parte, ajutorul nou fusese acordat printr-un act administrativ nou, contrar deciziei de aprobare a Comisiei (Hotărârea Regione autonoma della Sardegna/Comisia, punctul 65 de mai sus, EU:T:2011:493, punctele 175-177).
- 67 Or, în speță, nu se poate contesta în mod serios faptul că măsura în cauză nu a avut ca obiect modificarea cadrului juridic al tarifului preferențial în raport cu cel aprobat printr-o decizie a Comisiei, independent de efectul, în prezenta cauză, al Deciziei din 23 ianuarie 1992 (a se vedea punctul 4 de mai sus) privind un ajutor existent, întrucât nu a fost autorizat de Comisie, ci a fost acordat înainte de intrarea în vigoare a tratatului.
- 68 În sfârșit, temeiul juridic și contractual al ajutorului nu a devenit unul judiciar în speță prin efectul primei ordonanțe privind măsurile provizorii și, mai mult, el a rămas contractual și dreptul național relevant, astfel cum a fost interpretat, cu titlu provizoriu, în prima ordonanță privind măsurile provizorii, independent de contextul economic care prevala la momentul încheierii contractului și de posibilitatea și de regularitatea rezilierii care nu a făcut obiectul, la momentul adoptării deciziei atacate, al unei decizii judiciare pe fond.
- 69 Prin urmare, primul motiv al acțiunii trebuie primit și decizia atacată trebuie anulată, fără a fi nevoie de pronunțarea cu privire la celelalte motive ale acțiunii și nici cu privire la cererea formulată de reclamantă de îndeplinire a unor activități de cercetare judecătorească.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 70 Potrivit articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune ca, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, să fie obligată să suporte și cheltuielile de judecată efectuate de reclamantă, conform concluziilor acesteia.

71 În temeiul articolului 87 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul de procedură, intervenienta suportă propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a patra)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează Decizia 2012/339/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009) acordat de Grecia în favoarea Aluminium of Greece SA.**
- 2) **Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Alouminion AE.**
- 3) **Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 8 octombrie 2014.

Semnături